

We mogen weer.....

Met heel veel enthousiasme waren we in de zomervakantie begonnen met de bouw van ons houten schoolgebouw. Nog voor de bouwvak waren er stelcon platen neergelegd. En vol verwachting stonden we op maandagochtend 1 augustus klaar om de vrachtwagens welkom te heten. Een grote ploeg vrijwilligers, waarvan een heel aantal mensen hun vakantie zo hadden gepland dat ze aan de slag konden op onze nieuwe locatie.

Het eerste bouwoverleg op locatie vond plaats in een licht regenbuitje.

En toen ging het los....met vele handen stelden we balken, spanden we spinvlies, haalden we isolatie, schroefden we vloerplaten, maakten een composttoilet. Al de derde dag konden de eerste schotten worden gezet.

Tussen de middag verschenen er heerlijke lunches. Regelmatig kwamen mensen koude drankjes en ijsjes brengen. Want wat was het heet!

Maar daar was opeens een gemeenteambtenaar die schrok van onze voortvarendheid. Want, hoewel we een mondelinge toestemming hadden om te gaan bouwen, de vergunning was nog niet rond. En degene die mondeling toe had gestemd was met verlof. En natuurlijk was verder ook iedereen op vakantie bij de gemeente en de omgevingsdienst.

We kregen nog één dag de tijd en dan ging een bouwstop in.

Eerst dachten we dat het niet zo lang zou duren, maar elke dag hoorden we dat er weer nieuwe gegevens moesten worden aangeleverd. Alsof men nu pas wakker werd. Er liep een spoorbaan langs de kavel (tja, al bijna 100 jaar), er was een waterzuivering binnen een straal van 200 meter (ook niet van vandaag op morgen) en er bleek een buis met gevaarlijke stoffen langs de weg te liggen...de gasleiding waar heel Culemborg zijn gas vandaan krijgt, al een heel aantal decennia.

Dus: decibellenonderzoek, geuronderzoek, calamiteitenonderzoek.....

Vele uren overleg, telefoontjes, smeekbedes, emails.

Ondertussen begon het schooljaar weer en hadden 5 klassen geen onderdak.

Hartverwarmend hoeveel lieve mensen we om ons heen hebben: Stadsboerderij Caetshage stelde de zolder beschikbaar voor de 7e klas, Educare wilde de 5e klas wel ontvangen en klas 8,9,10 konden in de boomgaard van ouders terecht in partytenten. Dit werd allemaal geregeld in de laatste week van de vakantie.

Eén van ons sprak uit: we worden wel op de proef gesteld of we dit project echt willen. Michaelische moed hebben we nodig om door te zetten.

We zongen de eerste schooldag dan ook uit volle borst: "Michael, hör uns zu dieser Stund".

En toen, in de derde schoolweek (6 september) was het rond, de omgevingsvergunning werd afgegeven.

Ondertussen was de hitte voorbij en was het gaan regenen. En niet zomaar regen, nee fikse buien. Wat was alles nat geworden! Buiten was de boel goed afgedekt. Maar binnen stond alles blank, ondanks het feit dat we de eerste twee lokalen die we al gebouwd hadden, van zeil hadden voorzien.

Onvervaard ging een groep ouders weer aan de slag.

We zijn nu twee weken verder en het gebouw is onderdak! Geweldig hoeveel hulp er is.

Oudleerlingen komen helpen. Bovenbouwleerlingen helpen op gezette tijden mee. En elke dag is er een groep ouders. In het weekend kunnen we zelf ook aan de slag. Want ja, de lessen moeten ook gewoon doorgang vinden.

Inmiddels krijgen we de nodige publiciteit, in de vrije Opvoedkunst waren twee pagina's aan ons project besteed en ook in de Verwachting (het blad van Stichting de Heraut) stond een artikel.

In de nieuwe Driegonaal is een interview met Danielle te lezen.

Hopelijk levert dat ook financieel wat op. Want we zijn er nog niet.

De verwachting is dat eind volgende week de eerste twee klassen in het gebouw kunnen trekken en snel daarna de andere klassen ook.

En dan op naar het tweede gebouw.

Dat is 3x zo groot!

Gelukkig hebben we nu veel ervaring opgedaan en weten we waar eventuele knelpunten zitten.

Hopelijk is binnenkort het water en de riolering aangesloten en de elektriciteit. Nu nemen we water mee en hebben we een kleine generator zodat er koffie en thee kan worden gemaakt. En nog belangrijker: zodat alle accu's van boren en schroeftollen kunnen worden opgeladen.

Zoals iedereen wellicht begrijpt vraagt deze ontwikkeling een fikse investering. Daarom zijn we een crowdfundingactie gestart. De Stichting Sleipnir heeft een rekeningnummer beschikbaar gesteld en omdat zij de ANBIstatus hebben zijn schenkingen aftrekbaar voor de belasting.

Naast schenkingen zijn we ook heel blij met renteloze leningen.

Nadine, onze projectcoördinator kan hier alles over vertellen.

In de afgelopen weken is er een stroom opgang gekomen. Op 1 augustus stond de teller op 95.000euro, waarvan ruim de helft bestaat uit leningen.

Om het hele plan te realiseren is er echter 350.000 euro nodig.

Wat zou het geweldig zijn als het lukt om de 95.000 aan te vullen.

Denk niet dat het niet doorgaat zonder uw hulp, maar dan moeten we rentedragende leningen afsluiten, dat is voor de exploitatie van de Werfklas eigenlijk heel jammer.

De leerkrachten werken allemaal met veel passie en enthousiasme en krijgen daar een bescheiden inkomen voor. (1.800euro bruto gemiddeld per maand)

We delen de zogenaamde winst uit onderneming naar behoefte. De Werfklas is een commanditaire vennootschap, elke leerkracht is medevenoot.

Zo proberen we een stukje van de sociale driegeleding zoals Rudolf Steiner die geïnitieerd heeft te realiseren. Dit alles in samenwerking met de eerder genoemde Stichting Sleipnir, waar wij onderdeel van zijn. Voor meer

informatie: www.sleipnir.nl

Scheningen kunnen, fiscaal aftrekbaar, worden gestort op
NL 82 RABO 0156707802 ten name van Stichting Sleipnir
ovv schenking Culemborg.

Voor leningen: neem graag contact op met Nadine Vink Boers
info@hetwerfgoed.nl 06-432817348

Mocht u een schenking doen dan vinden wij het heel fijn als we weten waar we
een bedankje naar te kunnen sturen. Op de bankafschriften is geen adres te zien
en we kennen niet iedereen die ons geld schenkt.

We zijn heel blij met alle donaties!